

Preek 31 mei 2026 bij Johannes 3.16-18 en Exodus 34,4b-6.8-9 pastor Wouter

Lieve mensen,

U kent mij misschien als iemand die graag vanuit het geloof en de Bijbel reflecteert op de actualiteit.

Ik wil dat in deze preek anders doen. Laten we vandaag iets langer stilstaan bij wat er in de Bijbel staat. Ik wil beginnen met het Evangelie, het deel van de Bijbel waarin er expliciet over de boodschap van Jezus wordt gesproken.

Om een beter idee te krijgen van de boodschap van Jezus is het waardevol om eerst te kijken naar de context van het Evangeliefragment waar we naar hebben geluisterd. Waar is het fragment onderdeel van? Wat gaat eraan vooraf en wat komt erna? Wat beoogt de schrijver met deze tekst?

Het doel van de Evangelist Johannes is simpel: net als de andere Evangelisten wil hij duidelijk maken wie Jezus is en wat het betekent om Zijn leerling te zijn.

En dat doet hij vaak via gesprekken en toespraken. Zo ook in het fragment van zijn werk waar we vandaag naar hebben geluisterd. Eerst via het gesprek tussen Jezus en Nikodemus en daarna via de toespraak van Jezus aan de medestanders van Nikodemus.

Nikodemus is een leraar, iemand van wie duidelijk is dat hij aanzien heeft. Dat anderen serieus nemen wat hij zegt. Tegelijkertijd is hij een Farizeeër, een groepje religieuzen dat andere ideeën had dan Jezus en daarom voortdurend twistgesprekken met Hem voert. Nikodemus spreekt tot Jezus in de nacht. Maar ondanks al zijn kennis lukt het hem niet om Jezus te zien voor wie Hij is. Het lukt hem niet om te geloven, om Jezus onder ogen te komen. Liever blijft hij in het duister.

Dan richt Jezus zich op zijn leerlingen. En wederom roept hij hen op tot geloof. Hij zegt: 'wie in Mij gelooft zal niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben'. Eeuwig leven betekent dus het tegenovergestelde van verloren zijn. Wie deelneemt aan het eeuwige leven, is iemand die leeft naar eer en geweten. Iemand die diens eigen kwaad en beperkingen aan het Licht durft te brengen en niet achterblijft in het duister. Iemand die bereid is om diens naasten en God onder ogen te komen.

Het is die worsteling, die we terug horen in de eerste lezing. In het verhaal uit het boek Exodus toont Mozes berouw. Berouw voor wat hij en het volk verkeerd hebben gedaan. Berouw voor hun tekortkomingen, voor het kwaad dat zij hebben verricht. Voor alle dagen dat zij hebben geleefd in duisternis. Hij smeekt tot God: 'als U goedheid in ons ziet, trek dan met ons mee'. En dat doet God. Wie de moed toont om zichzelf volledig aan het licht te brengen, zal nooit verloren zijn. God zal altijd bij hen zijn.

Lieve mensen,

Als we eerlijk zijn, dragen we allemaal wel iets mee dat we liever niet laten zien. Een fout, een misverstand, een pijnlijke herinnering. Maar Jezus vraagt ons vandaag: “Durf je uit het duister te stappen en het in het licht te brengen?”

Dat kan iets heel eenvoudigs zijn: iemand opbellen, iemand vergeven, een oude wond benoemen, of gewoon eens zeggen: “Het spijt me.” Soms is één zin genoeg om jaren van stilte te doorbreken.

En als we dat doen, hoe klein ook, dan mogen we erop vertrouwen dat God ons vasthoudt. Dat Hij ons niet laat verdwalen, maar ons leidt naar Zijn licht. Dat is het eeuwige leven: leven in vrede, met God en met elkaar.